

Nr 44.

Av herr **Herou m. fl.**, med förslag till lag angående slakt av husdjur.

När förslag om slaktlag förföll vid 1927 och 1928 års riksdagar, berodde denna utgång säkerligen på de i vissa kretsar rådande farhågorna för att den svenska fläskexporten kunde beredas svårigheter, om ifrågavarande slaktlag genomfördes. I viss mån torde också omtanke om mosaiska »trosfriheten» ha inverkat på avgörandet.

I bägge dessa avseenden har frågan nu kommit i ett nytt läge, varför det synes oss lämpligt, att den ånyo kommer under riksdagens omprövning. I Norge har genom lag år 1930 s. k. schächtning förbjudits. Schächtningsförfarande vid slakt av djur för mosaiska trosbekännares i Norge behov har därefter i stor utsträckning utförts i Sverige.

Farhågorna för svårigheter för svenska fläskexporten, därest bedövningsmetoden vid slakt lagfästes, torde vara fullständigt ogrundade, enligt de svar som ingått på förfrågningar, som tidskriften Djurskyddet gjort till engelska fläskimportörer. En av dessa skriver, »att han ej en enda gång under sin fyrtioåriga erfarenhet inom den engelska marknaden hört talas om någon förkärlek för fläsk, härstammande från svin, vilka varit vid medvetande vid slakten».

Slakteriarbetarna ha vid olika tillfällen till riksdagen givit uttryck för sin önskan om ett lagligt fastställande av bedövningsmetoden vid all slaktning. I skrivelse till 1927 års riksdag framhöll Svenska livsmedelsarbetarförbundets avdelning 63 i Stockholm bl. a.: »Vi hävda enhälligt den meningen, att schächtningensmetoden fullständigt bör utdömas och i lag förbjudas — — — —. Vi anse, att bedövningsmetoden skall tillämpas vid all slaktning av vad slags djur det vara må, framförallt som ju denna metod i väsentlig grad underlättar slaktproceduren — — — —. Man torde heller inte med skäl kunna anföra religionsfriheten som motiv för bibehållandet av en barbarisk slaktmetod.»

Då frågan om lag angående slakt av husdjur kan anses tillräckligt utredd genom proposition nr 85 och första lagutskottets utlåtande nr 31 vid 1927 års riksdag, torde närmare motivering i ärendet vara överflödig.

Vi hemställa,

att riksdagen måtte antaga följande

Förslag

till

Lag**angående slakt av husdjur.**

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Vid slakt av husdjur skall omedelbart före blodets avtappande djuret bedövas. Utan föregående bedövning må dock fjäderfä och kaniner avlivas, därigenom att huvudet hastigt skiljes från kroppen.

2 §.

Ej må någon, som icke fyllt aderton år, verkställa bedövning, ej heller avtappa blodet eller eljest avliva djuret, med mindre det sker under uppsikt av någon äldre, och åligger denne tillse att de med avseende å slakten gällande föreskrifter bliva iakttagna.

3 §.

Bör till följd av sjukdom eller olycksfall djur utan uppskov nedslaktas, må slakten äga rum utan iakttagande av vad i 1 eller 2 §§ sägs.

4 §.

Verkställes slakt för annans räkning, åligger den, för vars räkning slakten utföres, eller, där han ej är tillstädes, den, som därvid företräder honom, tillse, att de med avseende å slakten gällande föreskrifter bliva iakttagna. Är skäl原因 anledning antaga, att sådan tillsyn icke erfordras, äger vad nu sagts dock ej tillämpning.

5 §.

Överträdelse av denna lag straffes med böter från och med fem till och med 500 kronor, där ej å förseelsen följer straff enligt allmänna strafflagen.

6 §.

Allmän åklagare åligger att åtala förseelse som i 5 § sägs.

7 §.

Böter, som ådömes enligt denna lag, tillfalla kronan. Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmänna strafflagen.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1932, dock skall, såvitt angår slakt av ren, lagen tillämpas först från den dag, Konungen bestämmer.

Stockholm den 19 januari 1931.

K. Kilbom.

Oscar Öhman.

Edoff Andersson.

V. Karlsson
i Grängesberg.

Viktor Herou.

Nils Flyg.

J. P. Dahlén.